

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 130/23

Luxemburg, 5 septembrie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-137/21 | Parlamentul/Comisia (Exceptare de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții Statelor Unite)

Comisia nu era obligată să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții Statelor Unite din cauza lipsei de reciprocitate în materie

Astfel, Comisia dispune de o marjă de apreciere politică pentru a decide cu privire la oportunitatea unei asemenea suspendări atunci când o țară terță îi supune pe resortisanții unuia sau mai multor state membre unei obligații de a deține viză

Dreptul Uniunii urmărește să asigure o reciprocitate deplină în materie de vize. Astfel, în principiu, numai statele terțe care acordă exceptarea de la obligativitatea vizelor tuturor resortisanților statelor membre ale Uniunii pot beneficia de o asemenea exceptare pentru propriii resortisanți. Cu toate acestea, atunci când un stat terț care beneficiază de o atare exceptare decide, la un moment dat, să supună resortisanții unuia sau mai multor state membre unei obligații de a deține viză, Comisia dispune de o marjă de apreciere pentru a decide dacă o suspendare a acestei exceptări se justifică. Prin urmare, ea nu este în mod automat obligată să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții statului terț în cauză. Curtea respinge astfel o acțiune în constatarea abținerii de a acționa introdusă de Parlamentul European împotriva Comisiei. Parlamentul dorea să se constate că Comisia ar fi trebuit să suspende temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor de scurtă durată pentru resortisanții Statelor Unite, întrucât această țară impunea resortisanților bulgari, croați, ciprioți și români obligația de a deține viză.

Aspectul dacă resortisanții unei anumite țări terțe au nevoie de viză pentru trecerea frontierelor externe ale unui stat membru este reglementat în mod uniform la nivelul Uniunii. Astfel, legiuitorul Uniunii, și anume Parlamentul European și Consiliul, a adoptat un regulament¹ care stabilește o listă a țărilor terțe ai căror resortisanți au nevoie de viză și o listă a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de viză.

În cazul în care un stat terț ai cărui resortisanți sunt exceptați de la obligația de a deține viză ar decide să supună resortisanții unuia sau mai multor state membre unei asemenea obligații, regulamentul prevede un „mecanism de reciprocitate”, structurat în mai multe etape, care permite să se reacționeze în mod solidar la nivelul Uniunii. Unele dintre aceste reacții sunt delegate Comisiei, cum ar fi suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor.

Resortisanții Statelor Unite beneficiază de o astfel de exceptare. Având însă în vedere că această țară terță îi supunea obligației de a deține viză pe resortisanții bulgari, croați, ciprioți și români, Parlamentul a solicitat Comisiei, în luna octombrie 2020, după ce formulase o cerere similară în anul 2017, să suspende temporar această exceptare.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO 2018, L 303, p. 39)

Parlamentul considera că, în temeiul regulamentului, Comisia era obligată să procedeze astfel. Comisia a considerat inoportună suspendarea în acel stadiu a exceptării în litigiu, în special din cauza consecințelor politice și economice nefaste pe care o asemenea suspendare le-ar fi putut avea pentru Uniune. Această situație a determinat Parlamentul să introducă o acțiune în constatarea abținerii de a acționa împotriva Comisiei în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea, întrunită în Marea Cameră, respinge acțiunea Parlamentului.

Astfel, potrivit regulamentului, **Comisia nu este în mod automat obligată să suspende exceptarea, ci dispune de o marjă de apreciere politică pe acest plan.** În această privință, Comisia trebuie să țină seama de trei criterii:

1. rezultatul măsurilor luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză;
2. măsurile luate de Comisie împreună cu autoritățile țării terțe în cauză, în special în domeniile politic, economic și comercial, pentru a reintroduce sau a introduce un regim de călătorii fără viză pentru toți resortisanții statelor membre;
3. consecințele suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor asupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză.

Or, Curtea observă că Comisia a luat în considerare aceste trei criterii înainte de a ajunge la concluzia de a nu suspenda exceptarea de la obligativitatea vizelor în litigiu. Comisia considerase în special, în ceea ce privește relațiile cu Statele Unite, că suspendarea ar fi putut avea impact negativ semnificativ într-o gamă largă de domenii de politică și de sectoare.

Prin urmare, Comisia a considerat fără a-și depăși marja de apreciere că nu era obligată să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții Statelor Unite, astfel încât nu i se poate reproșa nicio abținere de a acționa.

MENȚIUNE: Acțiunea în constatarea abținerii de a acționa permite să se controleze legalitatea inacțiunii instituțiilor Uniunii. Ea nu poate fi introdusă înainte ca instituția respectivă să fi fost solicitată să acționeze. Atunci când s-a constatat nelegalitatea abținerii, instituția în cauză trebuie să pună capăt abținerii de a acționa luând măsurile adecvate.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

